

„Čo sa udialo?“

Suspírium: „Hospodin nezavrhne svoj ľud pre svoje veľké meno, lebo z vás chce mať svoj ľud. [...] Len sa bojte Hospodina a celým srdcom mu verne slúžte. Uvážte, čo všetko pre vás urobil.“ (IS 22,22.24) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 203.: „Haleluja! Krista slávme...“

Pozdrav: „Hľa, Baránok stál na vrchu Sion a s ním stoštyridsaťštyritisíc tých, čo mali na čele napísané jeho meno a meno jeho Otca. Počul som zvuk z neba ako zvuk mnohých vôd, ako zvuk veľkého hromu. Zvuk, ktorý som počul, bol ako keď citaristi hrajú na svojich citarách. Spievali novú pieseň pred trónom, pred štyrmi bytosťami a pred staršími. Ale nikto sa nemohol naučiť tú pieseň, iba stoštyridsaťštyritisíc vykúpených zo zeme.“ (Zjav 14, 1-3) Amen.

Suma zákona: je zapísaná vo Svätom Písme ako ju čítame v Knihe Žalmov v 16. kapitole v jedenástom a dvanástom verši takto:

„Stále si predstavujem Hospodina, keď mi je po pravici, neklátim sa. Preto sa srdce teší a duša mi plesá, ba aj telo bude v bezpečí, lebo ma nenecháš v podsvetí a svojmu zbožnému nedáš uzrieť porušenie. Dávaš mi poznať cestu života, plnosť radosti v tvojej prítomnosti. Po tvojej pravici je večná blaženosť.“ (Ž 16,8-11) Amen. **Prosím, zaujmite si svoje miesta.**

Pieseň: Chválospev č. 422: 1-5. verše: „Dnes sa rozpomätajme na smrť Pána...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista.“ (R 1,7).“ Amen.

Lekcia: Evanjelium podľa Lukáša 24. kapitola, 13-35. veršov:

„V ten istý deň dvaja z nich išli do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená na šesťdesiat stadií. A rozprávali sa navzájom o všetkom, čo sa udialo. Ako sa tak zhovárali a vzájomne dohadovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a šiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nespoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa takto idúcky rozprávate?“ Oni sa zronení zastavili a jeden z nich, menom Kleofáš, mu povedal: „Ty si vari jediný návštevník Jeruzalema, ktorý nevie, čo sa tam po tieto dni stalo!“ On sa ich spýtal: „A čo?“ Odpovedali mu: „To, čo sa stalo s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorok, mocný v čine i v reči pred Bohom, aj pred všetkým ľudom. Ako ho veľkňazi a naši poprední muži vydali, aby bol odsúdený na smrť, a ukrižovali ho. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Dnes je však už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré z našich žien nás aj vyľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a hovorili, že sa im zjavili anjeli a tí im hovorili, že žije. Niektorí z našich išli k

hrobu a zistili, že je to tak, ako povedali ženy. No jeho nevideli.“ Ježiš im povedal: „Vy nechápaví a leniví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých Písmach. Tak sa priblížili k dedine, do ktorej sa uberali, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naňho naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil.“ Vošiel teda, aby zostal s nimi. Keď s nimi zasadol k stolu, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a podával im. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nehorelo naše srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“ A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a ostatných, čo boli s nimi. Títo hovorili: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a ukázal sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im cestou stalo a ako ho spoznali pri lámaní chleba.“

Nech Pán Boh požehná čítanie, počúvanie a zachovávanie Jeho slova v našich srdciach. V Duchu a v pravde modlime sa.

Modlitba:

Milostivý Bože náš, nebeský Otče pre Pána Ježiša Krista! Oslavujeme Ťa ako nášho Stvoriteľa a Spasiteľa, ktorý si sa pre nás stal človekom v plnosti času, aby si potom vzal na seba trest za naše hriechy a tak sa nad nami zmiloval. Ďakujem za Tvoj najväčší dar: za prázdny hrob, ktorý všetko zmenil. Ďakujeme, že Tvoje vzkriesenie je zárukou a predzvesťou aj nášho vzkriesenia. Odpusť nám, prosíme našu neveru, naše pochybnosti, našu ľahostajnosť ohľadom Tvojho i nášho vlastného zmŕtvychvstania! Odpusť nám, keď na Veľkú noc vidíme len starú, možno nikdy neopakovanú udalosť a nie najkrajšiu a najdôležitejšiu príležitosť nášho osobného života! Prosíme Ťa, aby sme v týchto minútach Ty sám oslov nás všetkých slovami krehkého, ľudského kázania; oslovuj nás učeníkov ako Majster, aby sme mali život! Takto Ťa prosíme, aby si bol a zostal s nami so Svojím Duchom Svätým a medzitým objal neschopného kazateľa Tvojho evanjelia. Buď, zostaň a požehnaj i dnešných poslucháčov Tvojho Slova! Bože Otče náš, posväť nás svojou pravdou, Tvoje Sväté Slovo je stále pravdou teraz i naveky! Amen.

Pieseň: Chválospev č. 421: 1-4. verše: „Ježiš pre naše spasenie...“

Prosím, zaujmite si svoje miesta

Vzdych: „Veď preto Kristus zomrel a ožil, aby panoval aj nad mŕtvymi, aj nad živými. No vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista!“ (R 14,9, IK 15,57) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 24. kapitola, 13-14. verše:

„V ten istý deň dvaja z nich išli do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená na šesťdesiat stadií. A rozprávali sa navzájom o všetkom, čo sa udialo.“

Milí bratia a drahé sestry, v pôstnom období žijúce kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi Kristovi!

Šesťdesiat stadií. Po troch dňoch, po Ježišovej smrti sa cestou skľúčenosti vybrali dvaja učeníci. Nevedeli však, že na túto cestu si zakúpili spiatočný lístok, a to s Ježišom. Cestovanie medzi Emauzy a Jeruzalemom, bola zameraná na konštatovanie udalostí ohľadom Ježiša Krista. Každý aj učeníci majú svoj názor na Ježiša a jeho skutok, a počas silnej debaty sa k ním niekto cudzí pridruží. Všetko, čo v sebe mali a prežili, teraz zo seba vyrozprávali. Svoje pochybnosti uvrhli na toho neznámeho spolucestovateľa, ktorý šiel s nimi. Všetko, čo v sebe nosili, to dali najavo a v ich reči sa prelínala hlboká priepasť medzi vierou a neverou. Jedinému návštevníkovi Jeruzalema, ktorý ako keby o ničom nevedel, povedali všetko. Čo sa tam udialo a ako to oni osobne prežívali. Majú za sebou neobyčajný zážitok. Vedia o všetkom a predsa neveria. Ich verdikt o Ježišovi je jednoznačný: *„No Jeho nevideli.“* Ježiš však šiel s nimi a vypočul si ich. Pre Neho boli títo dvaja veľmi dôležití. Sú započítaní medzi učeníkov, a Ježiš vlastných neprenechá napospas osudu. Dvaja, teda Jeho učeníci. Dvaja, teda Ježišovi služobníci. Dvaja a Ježiš ich vypočuje. Čo sa udialo v Jeruzaleme, to sa skutočne stalo. To všetko, čo sa udialo v Jeruzaleme s Ježišom, to sa skutočne stalo pre nás. Ježiš je neviditeľným spolucestovateľom našich rozhovorov o viere a nevere ohľadom JEHO osoby. Aj pre nás zostáva častokrát zahalený. Ani my Ho nespoznávame. Šero sa nalepilo na naše oči. Ježiš však šiel s nimi. Pýta sa ich. Dôkladne sa povypytuje, a vidí ich vieru a badá na nich neveru. Kto je základom ich rozhovoru? Rozprávajú sa o zainteresovanej osobe bez Jeho prítomnosti. O Ňom Bez Neho. O Jeho službe Bez Neho. Častokrát takto vyzerá aj naša Veľká noc. Bez Neho, teda slávnosť sveta, pritom všetko je v Ňom pripravené. Učeníci

odchádzajú z Jeruzalema, ale Ježiš šiel s nimi. Aký krásny pohľad na život dvoch učeníkov. Ježiš šiel s nimi. To je milosť. Te je preveľká láska Božia. To je skutočná Veľká noc. Keď učeník je Vzkrieseným Pánom takto vážený. Keď učeník je Zmŕtvychvstaným Kristom takto poctený. Boh si nás zamiloval až tak, že naše veľkonočné pochybnosti sú u Neho skrze Ježiša Krista.

Ježiš práve preto týmto signalizujúcim odchodom vchádza do životov učeníkov ako Majster. Stáva sa užitočným pre nich. Oni sa už vyventilovali. Oni majú za sebou svoj monológ. Oni, čo mali na srdci, už povedali, ale prichádza Majster. Ježiš totiž nielen rozpráva a argumentuje, ale vysvetľuje, a tým vytvára spoločenstvo. Nielen vysvetľuje až od Mojžiša následne prorokov, ale aj upozorní učeníkov, že sú nechápaví a srdcom leniví. Ich vierovyznaním je: Je všetkému koniec. Odchod je symbolom ukončenia služby, ale Ježiš, ktorý šiel s nimi im otvára um, rozum a myšlienkový pochod, ktorý by sa mal opierať o to, čo sa stalo, čo sa udialo podľa Písem a nie podľa ľudského rozumu. Otvorenie mysle skrze Ježiša je požehnaním. Pán vie, čo je zárodkom ich smútku, a teda to, že neveria v Ježišovi Kristovi, ako v osobe, ktorá z mŕtvych vstala. Počúvajú Ho, a tie malé nástroje stredného ucha sa postupne otvárajú: bubienok, nákovka a kladivo. Otvára sa im srdce, ktoré bolo zatvrdnuté. Otvára sa im myseľ, ktorá bola potupou rozmýšľania. Vracia sa im do života svetlo, a keď si všetko vypočujú, dorazia. Sú v Emauzy. Sú doma, ale zastavia sa. Volajú na Ježiša: **„Zostaň s nami, lebo sa zvečeria.“** Volajú o pomoc, lebo viera je neistá a nestabilná. Nariekajú a prosia. Bolo také dobré byť spolu na ceste. Bolo výnimočné všetkému porozumieť. Bolo také pekné hovoriť s niekým autentickým a namiesto seba byť v Jeho blízkosti. Ježišov nadhľad. Kristov prístup. Pánov pokoj. Jeho prítomnosť. Jeho láskavosť. Jeho znova začatie s učeníkmi. Ježiš neodmieta toto volanie. Ježiš nehovorí, že je to zlé, ale vošiel s nimi. Najprv šiel s nimi, a teraz vošiel s nimi. V Emauzách namiesto poslednej večere vzniká prvé spoločenstvo Pánovo, **„...lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“**

(Mt 18,20) „Naplno využívajú čas, lebo dni sú zlé.“ (Ef 5,16) Ježiš s nimi vytvára spoločenstvo, nie je to len stolovanie, večera, ale je to znova oživenie vzťahov. Toho, čo sa vskutku udialo. Nie je to len pripomienka a spomienka, ale oživenie toho, čo sa skutočne dialo s Ježišom. Boli prítomní aj predtým, ale teraz je to celkom iné. Živé spoločenstvo. Ježiš berie na svoje plecia nielen jedenásť, ale aj širšiu armádu učeníkov: 70 alebo 144 000. Každý, kto verí v Jeho meno, spolu hoduje s Ním v tieto sviatky. Spoločenstvo duší, kde sa všetko začína s Ježišom, kde evanjelium zapôsobí od srdca k srdcu. Tu, na tomto mieste, v Emauzy a práve vtedy, pri lámaní chleba pochopia, že práve toto musel Kristus vytrpieť, a tak vstúpiť do slávy. Božia pravda to pripravila aj pre nás, aby naše srdce horelo len pre NEHO, aby naša myseľ sa premenila len skrze NEHO, aby naša duša sa obnovila len prostredníctvom JEHO, aby naše nohy a ruky konali len na JEHO slávu. Môžeme aj dnes spoznať Krista vo svätej večeri Pánovej, v zázraku milosti a odhodlania. On priniesol na túto zem oveľa väčšiu slávu, a to prebudenie a zmŕtvychvstanie.

Zrazu ten Ježiš, ktorý šiel a vošiel, sa stratí z ich očí. Oni Ho spoznali, lebo dobrerečil a lámal. Vedeli, že čo to v skutočnosti znamená. Vedeli, že Ježiš je Pán. Spoznali v Ňom opravdivého Spasiteľa a Oživovateľa. Títo učeníci po tejto skúsenosti sa viac ďalej neskrývajú. Neskrývajú svoje nadšenie. Neskrývajú svoje potešenie, ešte v tú hodinu sú na ceste. Ježiš im zaručil spiatočný lístok. Tam a naspäť: *„Tí však, čo očakávajú Hospodina, dostávajú novú silu, ako orly stúpajú na krídlach, budú utekať a neustanú, pôjdu a nevyčerpajú sa.“ (Iz 40,31)* Už kráčajú po tej ceste, ale späť, lebo vedia, že Majster im nezutekal z cesty, ale šiel s nimi, s nimi, pochybovačmi, vošiel s nimi, s nimi, nevernými, a oni JEHO OSOBU spoznali práve vtedy, keď lámal chleba.

Aj dnes je sviatok lámania chleba, všetko je skrze Neho posvätené. Ježiš je pripravený i teraz dobrerečiť a lámať pre tvoju a moju vieru, pre tvoje a moje oživenie, pre tvoje a moje znovuzrodenie. Kráčaj s Ním a neunavíš sa. On ňa vedie

a podporuje Ťa svojou prítomnosťou až do skonania sveta. Božia láska je zjavná. V Jeho spoločenstve života, vo vzťahu s Ním, skrze Neho a v Ňom, Ktorý je jedinou cestou, je Veľká noc nocou plná svetlom. Šesťdesiat stadií šesť kilometrov môže byť večný beh do Ježišovho náručia, kde na nás čaká požehnanie, pokoj a spása. On je život a život je v Jeho osobe nielen ukrytý, ale hlavne zjavený pre tvoju a moju vieru ako horčičné semienko. Amen.

Modlitba:

„Ich smútok obrátim na radosť, po žiali ich poteším a rozveselím.“ (Jer 31,13b)

„Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.“ (Mt 5,4)

„Upierajme zrak na Ježiša, pôvodcu a završovateľa našej viery. Miesto radosti, ktorá sa mu ponúkala, pretrpel muky na kríži, pohrdol potupou a teraz sedí po pravici Božieho trónu. Myslíte na toho, ktorý zniesol od hriešnikov voči sebe také protirečenie, aby ste neochabovali a neklesali na duchu.“ (Žid 12,2-3)

„Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mt 20,28)

„Dokedy ešte, Hospodin? Budeš sa skrývať naveky? Bude tvoj hnev blčať ako oheň? Rozpomeň sa, aký je ľudský vek! Akých pominateľných si stvoril všetkých ľudí! Kto kedy žil tak, že neuzrel smrť a zachránil si dušu z moci podsvetia? — Sela — Nech je zvelebený Hospodin naveky! Amen. Amen.“ (Ž 89, 47-49. 53).

„Bol som mŕtvy a hľa, žijem na veky vekov a mám kľúče smrti a podsvetia.“ (Zjav 1,18)

Modlitba Pánova

Ofera: „Ľud sa radoval z ich milodarov, lebo z celého srdca ochotne obetovali Hospodinovi.“ (IKron 29,9a)

Požehnanie: „A Boh pokoja, ktorý skrze krv večnej zmluvy vyviedol spomedzi mŕtvych veľkého pastiera oviec, nášho Pána Ježiša, nech vás zdokonalí v každom dobre, aby ste plnili jeho vôľu, a nech v nás koná, čo sa jemu páči, skrze Ježiša Krista. Jemu nech je sláva na veky vekov. Amen.“ (Žid 13,20-21)

Záverečná pieseň: Chválospev č. 623: 3-5. verš: „Hospodine, ráč stále ma chrániť...“